

83/181/ETY (EYVL L 105, s. 38) 82 artiklan 1 kohdan ja direktiivin 2006/112/EY 143 artiklan b ja c alakohdan soveltamisalasta vapautettaessa tietty tavaroiden lopullinen maahantuonti arvonlisäverosta 19.10.2009 annetun neuvoston direktiivin 2009/132/EY (EUVL L 292, s. 5) 84 artiklan 1 kohdan a alakohdan tulkinta — Tuontitullista ja arvonlisäverosta vapaa polttoaineen maahantuonti maamootoriajoneuvojen tavanomaisissa polttoainesäiliöissä — Yhtiö, joka on tankannut kolmannen valtion alueella dieselpolttoainetta vetureidensa tavanomaisiin polttoainesäiliöihin — Käsite maamootoriajoneuvot

Tuomiolauselman

Yhteisön tullittomuusjärjestelmän luomisesta 28.3.1983 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 918/83, sellaisena kuin se on muutettuna 3.5.1988 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 1315/88, 112 artiklan 1 kohdan a alakohtaa, yhteisön tullittomuusjärjestelmän luomisesta 16.11.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1186/2009 107 artiklan 1 kohdan a alakohtaa, direktiivin 77/388/ETY 14 artiklan 1 kohdan d alakohdan soveltamisalasta vapautettaessa tietty tavaroiden lopullinen maahantuonti arvonlisäverosta 28.3.1983 annetun neuvoston direktiivin 83/181/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 13.6.1988 annetulla neuvoston direktiivillä 88/331/ETY, 82 artiklan 1 kohdan a alakohtaa ja direktiivin 2006/112/EY 143 artiklan b ja c alakohdan soveltamisalasta vapautettaessa tietty tavaroiden lopullinen maahantuonti arvonlisäverosta 19.10.2009 annetun neuvoston direktiivin 2009/132/EY 84 artiklan 1 kohdan a alakohtaa on tulkittava siten, että niitä ei sovelleta vetureihin.

(¹) EUVL C 226, 30.7.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto)
19.7.2012 (Augstākās tiesas Senātsin (Latvia) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Ainārs Rēdlihs v. Valsts ieņēmumu dienests

(Asia C-263/11) (¹)

(Kuudes arvonlisäverodirektiivi — Direktiivi 2006/112/EY — Liiketoiminnan käsite — Puunluovutukset myrskystä aiheutuneiden vahinkojen kompensoimiseksi — Käännettyä verovelvollisuutta koskeva järjestelmä — Verovelvollisten rekisteriin ilmoittautumisen laiminlyönti — Sakko — Suhteellisuusperiaate)

(2012/C 295/21)

Oikeudenkäyntikieli: latvia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Augstākās tiesas Senāts

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Ainārs Rēdlihs

Vastapuoli: Valsts ieņēmumu dienests

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Augstākās tiesas Senāts — Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määrätymisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) 4 artiklan ja yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1) 9 artiklan tulkinta — Verovelvollisen ja liiketoiminnan käsitteet — Luonnollisen henkilön, jolla on omiin tarpeisiinsa tarkoitettua metsäomaisuutta, suorittamat puunluovutukset myrskyvahinkojen kompensoimiseksi — Sellaisen kansallisen toimen yhteensopivuus suhteellisuusperiaatteen kanssa, jolla määrätään luovutettujen tavaroiden arvoon perustuvan tavanomaisen verovelan määrää vastaava sakko arvonlisäverovelvollisten rekisteriin ilmoittautumatta jättämisestä, kun kyseessä olevan henkilön ei olisi ollut maksettava veroa, vaikka hän olisikin ilmoittautunut kyseiseen rekisteriin

Tuomiolauselman

1) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 19.12.2006 annetulla neuvoston direktiivillä 2006/138/EY, 9 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että puunluovutukset, jotka luonnollinen henkilö suorittaa force majeure -tapauksen seurausten kompensoimiseksi, kuuluvat aineellisen omaisuuden hyödyntämiseen, jota on pidettävä mainitussa säännöksessä tarkoitettuna liiketoimintana silloin, kun kyseiset luovutukset suoritetaan jatkuvaluonteisessa tulonsaantitarkoituksessa. Kansallisen tuomioistuimen asiana on arvioida kaikki käsiteltävää asiaa koskevat seikat sen selvittämiseksi, hyödynnetäänkö metsän kaltaista aineellista omaisuutta jatkuvaluonteisessa tulonsaantitarkoituksessa.

2) Unionin oikeutta on tulkittava siten, että kansallinen oikeussääntö, jonka nojalla yksityiselle, joka ei noudattanut velvollisuuttaan ilmoittautua arvonlisäverovelvollisten rekisteriin ja joka ei ollut velvollinen tilittämään kyseistä veroa, voidaan määrätä sakko, jonka määrä vastaa luovutettujen tavaroiden arvon mukaan sovellettavaa yleistä arvonlisäverokantaa, saattaa olla suhteellisuusperiaatteen vastainen. Kansallisen tuomioistuimen asiana on tutkia, ylittääkö seuraamuksen määrä sen, mikä on tarpeen veron kannon oikean toimittamisen varmistamista ja petosten estämistä koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi, kun otetaan huomioon käsiteltävän asian olosuhteet sekä erityisesti summa, joka konkreettisesti määrätään, ja mahdollisuus, että verovelvollinen, jolle määrätään seuraamus rekisteröitymisen laiminlyönnistä, on syllistynyt petokseen tai sovellettavan lainsäädännön kiertämiseen.

(¹) EUVL C 226, 30.7.2011.